

PRÁGAI TAMÁS

Irtás

*Emlékszem. Ötszáz is. Máglya.
Dombhát tűzglóriája.
Halk nyár. Néma tölgy. Szótlan éger.
Délibáb. Túlfűtött katlan fénye.*

*Kar lendül: tar gallya hull.
Nyárlevél fehérje belévakul.
Fájdalomba feketedett Dózsa.
Tört szálfá. Meghurcolt rőzse.*

*Dolgoznak. Ketten: férfi, nő.
De a néma erdő csöndesen kinől,
újul a zöld számtalan alakban.
Ők nem. Minden pótolhatatlan.*

*Vasszürke homály. Perje lebeg.
Öröklét – kontra baj, deres.
Édennél mélyebb kirakat.
Az égett hús szaga átitat.*